CODICILLE

van de

Nederlandsche Oorloghe/

Waer in

Sy eenighe Vrienden, VVel-doenders ende Dienaren, in haer principael Testament van date den tvveeden Februarij 1609. vergheten zynde, van haer overighe goederen yet-vvat tot een Testament beset, ende haers Erfs mede-deelachtigh gemaeckt heeft op den 12. Martij des selven Iaers.

NOCH

Een Wellecom-Dicht van het Bestandt.

NOCH

Andere Ghedichten van Bestandighe Vrede.

Alle door

YEMAND VAN VVAER-MOND.

Tot Franc end al

By Frederijck de Vrije.

Den Dichter tot syn vverck.

Mijn Dicht, ick hoor den Nijdigaert
Dy met veel schamper woorden laecken:
En stoor dy niet/want t'is den aert
Van die niet beters connen maecken.

Yet {Meer en mocht / Min en docht} Niet.

CODICILLE
van de
Nederlandsche Oorloge

VVaer in sy eenige goede Vrinden, VVel-doenders ende Dienaren, in haer voorgaende Testament vergeten synde, mede een Testament beset.

DEwijl in't Aerdsche dal voor't Menschelick geslacht
Gheen saecke seeckerder dan de Doodt is gheacht/
End niet onseeckerder dan d'Vyr van dien te weten:
Soo is voor My/ Iemand van Waermond Inghesetên
Van Franc-end-al, in't Iaer end ten dagh naer-vermeldt
In eyghener persoon verschenen end ghesteldt
d'Oorlogh van Neder-land op haer bedde gheleghen/
Door een twee-jaer'ghe Sieckt' plat ter neder versleghen/
End van Lichaem dood-cranck/ maer van Verstandt ghesont
End haer vijf Sinnen noch wel machtigh te dier stond'/
Ghelijck het mercklick bleeck/ End heeft uyt vrijen wille/
Mis-leydt van Niemanden/ ghemaeckt dees' Codicille:
By welcke sy ghesterckt / ghevest end becracht heeft/
Ghelijck mids desen sy sterckt/ vestet end cracht gheeft
T'principael Testament, voor My boven-verhaelet
End veel Ghetuyghen vroom in scriptis af-ghemalet
Den tweeden van Sprockell' / end heel onlanghs daer naer,
Door duydelicken Druck ghebracht in't openbaer.
Doch voorder uyterlick begheerende mids desen
Dat dese Codicill' oock dienstelick sal wesen
Tot Ampliatie/ vermeerd'ringh end (indien
Daer yet duysters in waer) tot uyt-legginngh van dien/
Dat om haer Memori/ door langhe sieckt' vermindert/
Niemand in syn Erf-deel vercort werd' oft verhindert.]

Stat sua cuique dies, breve & irreparabile Têpus omnibus est Vitæ.

Carminibus patrijs

End eerstelick, op dat t'vermaerd' Huys van Nassou,
Het welck in haren dienst/ Neerlandt hou ende trou/
Syn Vorstlick bloet end goet heeft mildelick vergoten/
Door groot' ondanckbaerheyt niet en werd' uyt-ghesloten:
Voornamelick Graef Wilm, Graef Heynrick, end Graef Ernst,
Sy Testatrice geeft end laet in goeden ernst/
Tot wel-verdienden loon haers Vromicheydts/ in handen
T'loflick Gouvernement van de Vereende Landen;

Martia qui ob Patriã pugnando Vulnera passi.

Doch

Missus in Imperiũ magnum.

Doch Wil dat d'Edlen Vorst Mauritius voor al
Ghedurich Dictateur der selver wesen sal/
End dat/ als hy by haer onwinbaer is gebleven/
Hy in Peys langhe mach s'Vaderlands Vader leven.
Noch Wil sy datmen hun uyt haer ghereetste Goet

Meritis pro talibus.

Een jaerlicks Tractement/ elck na syn Staet/ vergoed'/
Dewyl (naest God) door haer s'Lands Vrijdom is vercreghen/
End wat schat conde doch den Vrijdom over-weghen?
Ten tweeden, heeft sy oock ghewillet end begheert:

Quantum instar in ipso est.

Dat den Spaenschen Gesant Don Pedro hoogh-geeert/
Wt t'goedertieren Huys van Toledo ghebooren
End bloet-vriend van Duc d'Alf, haer Scherm-heer uytvercoren/
Sal beuren tot Legaet/ het schoone Copren Beelt
Waer meed Duc d'Alba eer was aerdigh af-gheheeldt/
End na dat s'Princen Heyr te Land uyt was gheweecken

Scilicet id magnum sperãs for-munus.

Op't Antwerpsche Casteel gheplant tot een Seegh-teecken;
Soo't noch is overigh end waer het schuylen mach/
Dies wil sy dat het weer ghebracht werd voor den dach/
End soo't vervreemdet is/ dat haer ghemeene Erven
Het selve met haer gelt in-coopen end verwerven/
Haer oock belastende mids desen scherpelick
Dat hem te leveren in't gheheel oft by stick.

Habeat se cũ, seruetque Sepulchro.

Item, sy laet hem d'Asch van syns Oud-ooms Placcaten/
Des Thienden Pennings dwanck / end Vloeck van alle Staten.
Noch, op dat hy syn Reys' volbrenghe des te eer
End sonder onghemack in Spaengien weder-keer/
Schenckt sy hem een Dosijn van d'allerhuypste Muylen
Die-men in Vranckrijck vindt / oft een half Dosijn Guylen
Tot syner wille-keur. Item, Sy heeft ghemaeckt
End hem mids desen maeckt/ als daer toe veroorsaeckt/
Haer purpuren Veldt-koets'/ haer Reys-koffers/ end Doosen/
Om op dien langhen wech sich daer in te verpoosen/
End dat syn bruyne Bend' door dal end over Bergh
Voor't verkroken daer in haer langhe Lobben bergh'.
Item, om seeckerlick daer inne te bewaren

Si credere fas est.

Het Houwelicks Contract van twee soo jonghe Paren
In Navarreesche tael op Maechden-parkement
Met goude Letteren seer subtijlick gheprent.

Nil õnbius actũ tãtorũ impẽsis operũ, nil dona, nec aurum, nil magnæ valuere preces.

Dit al tot danckbaerheyt van den dienst haer bewesen
In het Hof des Konings van Vranckrijck hoogh-ghepresen/
Dien Hy aen d'eene sijd geern door syn cloeck beleyd
Van het Ver-eende Landt vervreemdt had end verleydt:
End poochd' aen d'ander sijd' met Meesterlicke grepen
De Vrede-handelingh van Maent tot Maent te slepen/
Op hoope dat den tijt haer eenigh ongheval
End synen Meester yet voordeelighs baren sal.

Voorts/

Voorts, den Graef van Fuentes, Die in voorleden tijen
Stad-houder end Raets-heer voorstont haer Heerschappijen/
End nu t'Gouvernement besittet van Milaen,

Hic Vir, hic est.

Heeft sy niet gantschelick hier willen voor-by gaen/
End Legateret hem all' haer oud' Achter-stallen/
t'Groot ende cleyn Ramat, dat sy heeft laten vallen
Van haer end hares Volcks wel-verdiende Soldy/
Die-men se schuldich blijft aen synes Koninckx sy:
Om t'jaerlick Pensioen daer mede te betalen
Aen d'Hell'ghen Roomschen Paus end syne Cardinalen
Dat sy hem willich syn: oft dat hy't mildelick
Saey onder de Grysons, dat sy eendrachtelick
Met d'ander Switsers haest hun Hayr niet weder-halen/
Syn Forten slechten/ end hem drijven upt haer Palen.
Item, al ist dat sy voor in haer Testament
Den dienst van Pater Ney behoorlick heeft erkent/

At tu Bellacie, conceptũque excute fœdus.
Si qua viã dederit fortuna.

Dat hy haer des met recht end eeren danck moet weten/
Soo kan sy even-wel hem alhier niet vergeten
Maer heeft ghewilt end wil mids desen/ dat hy erf
Haer fijne Spaensche-Cap, die sy soo menigh-werf
In t'Leger end op t'Veldt hier voortijds plach te bruycken/
Op dat hy voor't on-weer daer onder sich mach duycken
Soo hy na Spaengien weer als Commissaris rijdt/
Oft syne Minne-broers besoecket wijdt end sijdt:

Ferre sui dederat monumẽtũ & pignus Amoris.

Doch op dat dees Caprupn/ Capslie/ Capoot/ Cappe/
Oft Caper den Cappaerd end Cappellaen becappe
End des te warmer sy/ Sy Testatrice wil
End begheert duydelick door dese Codicill'

Aut collo decus aut Capiti.

Dat haer ghemeenen Boel die met schoon Vosse-vellen
Laet voeyren/ NeyeN, end op haer cost hem bestellen/
End dit alles met Last/ dat Hy na hare doodt
(Om haer benauwde Ziel te helpen upt den noodt
End d'ongheboete Sond' haers levens upt te wisschen)
Laet in syn Cloosters doen veel Jaerlickse Ziel-missen.

Quisque suos patimur Manes.

Wijders noch soo heeft sy Testatrice voornoemt
Hop-man Coen-raet Mans-hert, Ernst van Vlijt hoogh-beroemt/
End Luyd-hulf van der Noot met ander Capiteynen,
Trouw' Dienaers van het Landt/ oock niet willen verkleynen
In haer gherecht' Erf-deel/ end hun mids desen geeft
Groot' Eere/ Lof end Prijs/ end soo langh yder leeft
Een statigh Tractement end eerlicke Krijghs-ampten:

Sunt hic etiam sua præmia Laudi.

Maer Roemert van Cleyn-hert, end Man-golt Grijp van Schampten/
Vroom' Hop-mans om de Hopp' te doen gelden/ Sy laet
Haer Dorp van Hasen-broeck end Vrees-wijck, Ja verstaet
Soo sy als Graven dus te brageren niet staken
Dat sy noch sullen selfs Vorsten end Graven maken.

Degeneres animos timor arguit.

 Item,

Item, hoewel ſy oock de ghemeen Oorloghſ-lien
Van d'Hoogh end Leege ſijd' heeft redelick verſien
In haer Wterſten Will' met vele ſchoon Legaten/
So wil ſ'hier nochtans hun tot onderhout na-laté
De Sweedſche Oorlogh' end t'cranck Beſtant van Hongryen,
Oft een In-landſchen Crijgh in Duytſch-land te beſpien/
Dewijl ſy vaſt betrouwt dat haren Peter goet
Door ſyn Apoſtelen weer eenigh Oorlogh broedt/
Om hare kinderen rijcklick den coſt te gheven/
Soo ſy in Nederlandt berooft werdt van haer leven.

De Boeren inde Kempen noemen s'Hertoghs ſijde de Hooge/ eñ der Staten de Leeghe/ na de gelegentheyt der Lands.

Arma parate animis, & ſpe præſumite Bellum.

Noch, om dat ſy verſtaet dat de Solliciteurs
Van haer Crijghſ-overſten/ Volck met de groote Beurs/
Beclaghen dat ſe ſyn ondanckbaerlick verſweghen
In haren Leſten Will, Laet ſ'hun van haers Erfs weghen
Op yder Capiteyn van haer gantſch Regiment
Een eerlick Penſioen end ſeecker Tractement
Van Veertigh ofte meer Rijnſ-guldens alle Maenden
Om niet daer voor te doen/ dan (quanſuys) of ſy maenden
Der Capiteynen Sold ſteeds over t'Hof te ſwerven.
Noch, laet ſy hun de Vreeſ'/ dat men na haer af-ſterven
Miſſchien haer Compaignien gheheel af-dancken ſal/
Doch begheert ende wil dat ſy in dien gheval
Noch al haer leven lanck Schrijvers te Cort-rijck blijven/
Oft ſoo ſy voor een V gheen X en konnen ſchrijven/
Maeckt ſy hun een Rouw-kleet om ſtatighlick voor-aen
Met d'ander droeve Bend' op haer Wt-vaert te gaen.
Doch hun in ſonderheyt belaſtet hebben wilde
By tijts te nemen aen der Wijn-verlaters Gilde,
Waer in veel wijſe Lien alreede ſyn ghegaen
Om van het onweerd Gild' van Pover hun t'ontſlaen.

O fortunatos nimiũ, bona ſi ſua norint.

Quicquid erit, Superãda õnis Fortuna ferendo.

Voorts, haer Calanten trouw / d'Harnaſ-makers, Sweert-veghers,
End Gieters van t'Geſchut, die eer in haer Veldt-leghers
Des Lands Munitie te lev'ren ſyn ghewoon/
Sy Teſtatrice wil dat tot haers weldaets loon
T'out verroeſt Wapen-tuygh van Helmen/ Panſiers/ Sweerden/
Hier end daer in den Slach ghebuyt/ ſullen aenveerden
(Waer onder ſy nochtans t'goet Geweyr niet verſtaet
Welck ſ'in haer Teſtament der Staten Chrijghſ-volck laet)
Dat ſy't tot Seyſſenen/ Kouters/ Spaden/ Houweelen/
End ander Boer-ghewehr verſmeden/ end verdeelen
Onder t'berooft Landt-volck/ dat het daer meed voortaen
Haer half-verwildert Landt bevruchte/ teel end baen'/
Om hare Keuken weer met over-vloedt te ſpijſen
Soo ſy na t'twaelfſte Jaer mocht comen te verrijſen.
De Maeckers van Boſ-cruyt end Groſſiers, die groot goet
Aen haer hebben verdient / ſy niet vergeten moet/

Recoquãt patrios fornacibus enſes.

Hoc Latio reſtare canunt.

Dewijl men

Behalven door haer konst met schrickelick ghedonder
Wt eene cop'ren keel verbreydt heeft haer groot Wonder/
Daerom laet sy se na haer Molens leegh end stram/
Haer Ghereetschap onnut dan tot Vier ende Vlam/
Die sy door't Bos-crupt heeft op menigh oort ontsteken:
Oft om haer oock wat goets end troostlicks in te spreken
(Eylaes! hoe soude sy / die daer behoeven troost/
Soo konnen voor-by slaen vedroeft end onghetroost?)
Sy geeft end latet hun den Dienst van haer Vriendinnen
d'Hongersch' end Sweedsch' Oorlogh, om aen die gelt te winnen.
Noch de ghewisse Hoop eens binnen-landschen Strijds
Die in Hoogh-duytschlandt groeyt/ om daer met veel profijts
Haer solferigh Cool-saet in het gros te vertieren.
Noch laet sy haer den Last van Jaerlicks toe te stieren
Haer Crijghs Apostelen, den Theatynschen Hoop/
Vijftigh Vaten Bos-crupts van't best end besten coop/
Maer die van Enghelandt end Vranckrijck sonderlinghen
Om daer meed t'Parlement oft l'Ouvre te doen springhen.
Item, sy heeft noch meer bevolen end ghewilt
Dat met het grof Gheschut veel Bos-crupts werd verspilt
Door't heele Nederlandt/ haer weerd' Wt-vaert ter eeren/
End wil dat s'alle Jaer sal eenmael weder-keeren.
Item, t'Nabuyrigh Landt, end Volckeren Neutrael,
Die haer behulpsaem syn ghewe est soo menigh-mael/
End dick den graghen buyck haers Volcks hebben ghevoedet/
Heeft sy begheert dat sulcks werd' danckbaerlick vergoedet/
Dus sy Het Coelsche Sticht, end syn Eerts-bisschop rijck/
Die van Luyck, Gulick, Cleef, end Stenden van het Rijck,
Maeckt/ ghevet/ ende laet tot een ghedachtenisse
De Stroopingh/ Overlast/ Brant-schattingh/ Beswaernisse/
d'Inbreuck / d'Inlegeringh end Deurtocht der Crijghs-lien
Die sy nu menigh Jaer van beyde sijden lijen.
Maer meest van s'Coninckx Volck end syn Gemuytineerde.
Item, noch liet sy na end mildelick vereerde
d'Hoogh-weerden Eerts-Bisschop van Colen in't gheheel
All' haer Conquesten, Berck end Roer-oort, tot erf-deel:
Doch op Voorwaerd / dat hy die voortaen wel beware
Voor Spaengiaerts overval end der Inbreeckers Schare.
Item, noch laet sy hem den Ryn-stroom veyl end vry/
De Baen open end claer van haers Volcks roovery
Voor den Coop-lieden/ om te Water end te Lande
Te trecken op end neer met Waren allerhande/
Behoudelick dat Hy wat beter houde t'Recht
Van goe Neutraliteyt dan hy voor henen plecht/
Mids sich ghedraghende der Staten Volck parthijdich/
Maer met raet ende daet het Spaensch' Heyr medelijdich.

Sed fortuna fuit.

Vnum, quod rebus restat egenis.

Nequi inausum, atq; intentatū scelerisq; dolique.

Mantua væ miseræ nimium vicina Cremonæ

Aut propugnacula Bello tuta paret.

Omnibus Idem.

Wijders,

Pauperis et Tuguri congestũ cespite culmen.

Wijders, t'rouw' Vercken-landt/het Paderbornsche Sticht,
Westphalen, end wat meer noch in dien Circkel light/
Laet sy haer Eyckel-speck end smakelicke Hespen
Voortaen beter bewaert voor s'Oorloghs graghe Wespen:
End op dat haer Volck die niet meer soo licht versteur
Sy laet Bruyn Roggen-broot Bewaerder van haer deur/
Hans Kudde-man in huys tot ghetrouw' Camerade/
End Cante-claer den Haen tot Schilt-wacht vroegh end spade.

Coëant in fœdera dextræ, qua datur, est armis concurrãt arma cauete.

De Stad van Emden, die in goe ghebuerschap staet
Met het Vereende Landt/sy Testatrice laet
Een ghetrouw Garnisoen/end eene wijse Hoede
Voor allen overlast. Noch den Raedt/dat sy spoede
De vonck des mis-verstands met den Graef heel end al
Te dempen/dat den brant tot meerder ongheval
Door Spaensche Blaes-balghen niet voorder en ontgloeye/
End een onblusliick Vier des Twee-drachts aen en voeye.

Castigatque auditque dolos, subigitque fateri.

Item, ten lesten noch haer dienstighen Trouwant
End ouden Officier Meester Hans Dwinge-landt.
Laet sy tot een Legaet/de Lonten/Coorden/Basten/
Die haer Volck Ian Vilain onlanghs soo fraey toe-pasten
Dat hy se stedes houd'/op't allersterckst ghebreydt/
Tot Pranger/Pijn-banck/Pael end Stroppe-koord bereydt/
End om't drie-pickligh Huys oft Herbergh te belasten
Met eenen fynen Hoop van nood' ghenoode Gasten.
Noch, heeft sy hem vereert met t'krielende Gewaet
Van Hart-man Knevelaer end Luyd-brant Onverlaet,
Die hy sal aerselincks doen dansen op de Leeren
Om hen de Capriool van honderden te leeren.

Extremâ iã in morte, neque hoc sine nomine letum per gẽtes erit.

Welck Codicille sy Comparante voor-meldt
Heeft ghewilt ende wil/ghelijck s'hier is ghestelt/
Te werden achtervolght end van gheen minder trouwen
Als haer Vtersten Will' onverbreecklick ghehouwen/
End dat de gheen die hem daer teghen-setten sal
Van syn Erfdeel/verwacht uyt cracht van dien/verval'.
Aldus ghedaen door Last end ernstighe Begheerte
Des Comparants voornoemt (de welck' hier af begeerde
Acte in bester form) ten Huyse van Gier-aert
Hoogh-hert van Neder-schijn, verr' buyten Ouden-aerd,
Den twaelfsten Meert/in't Iaer twee duysent/min drie hondert
End een-en-neghentich noch daer by uyt-ghesondert:
In Teghen-woordicheyt van Leeuwen-hart de Weerd,
End Coen van Francke-mond, als Ghetuyghen eer-weerd.

Peyst op't EYNDE.

Wellecom-

Wellekom-Dicht van het Bestand.

Het Eynde-vers ghenomen uyt het Lof-sanck der Enghelen, Lucæ 2. 24.

Sult ghy (o Nederlant) dan nu eens sien den tijt?
Den langh-ghewenschten tijt by Jonghen end by Ouwen/
Dat ghy van't bloedigh Sweert van Mars sult syn ghevrijdt/
Welck u (eylaes!) soo langh gehouden heeft in rouwen?
O God gheve dat sulcks gheschie ter goeder trouwen/
Dat s'Vredes Olijf-tack gheen schaed'lick' Adders hoed'/
Maer dat het langh Bestant een vollen Peys uyt-broed'/
Een Peys die eeuwichlick bevrijden mach uw' Heerden/
Op dat soo d'Oorlogh weer vertreck in d'Helschen gloet/
God sy in d'Heemlen Eer, den Menschen Peys op Eerden.

O wee het Volck dat steeds des Oorloghs plaghen lijdt!
End hoort den donder van Musketten end Cartouwen/
O wel het Volck dat steeds in s'Peys aenschijn verblijdt!
Mach in een veyle rust haer Vaders-erven bouwen:
Maer moetmen niet weerom sich op d'Oorlogh betrouwen
Als ons d'onvaste Peys meer quaets dan d'Oorlogh doet?
End t'veel-jarigh Bestandt becommert s'Lands voorspoet?
Maer moetmen weerom oock den Vrede niet aenveerden
Als door een goet Verdrach s'Lands Vrydom werdt vergoedt/
God sy in d'Heemlen Eer, den Menschen Peys op Eerden.

Het is nu Veertigh Jaer dat ghy u selfs bestrijdt
(Onsinnigh Nederlant) end sonder te verflouwen
De heele Christenheyt tot een Tooneel ghedijdt/
Waer menigh Treur-spel haer voor ooghen werdt gehouwen/
Het scheen ghy d'Oorlogh hadt voor eeuwigh moeten trouwen/
Maer/ siet/ men u althans in plaets' van Peys voor-doet
Een lang-durigh Bestant/ t'welck eenen Vrede voedt
End is den besten wech tot Peys dien wy begeerden/

Dus

Dus (ô Landsaten) singht met een danckbaer ghemoet
God sy in d'Heemlen Eer, den Menschen Peys op Eerden.

T'is beter ghy d'Oorlogh door een Bestandt nu slijt/
Om voorts des armen volcks bloet-stortinghe te schouwen/
Dan dat ghy langher u na d'Overhand bevlijt
Om s'Oorloghs twijfligh eynd met meer bloets te bedouwen:
De groene Lauwer-kroon is lieflicker t'aenschouwen
Dan de bleeck' Olijf-krans/maer haer vrucht niet soo soet:
Want nu/een langh Bestandt verciert met s'Vrydoms Hoet
Dan namaels d'Overhandt/veel hoogher is te weerden/
Dus biddet ende pijnt dat door uw's Levens boet
God sy in d'Heemlen Eer, den Menschen Peys op Eerden.

Com' Bestand s'Peys Voorbood/ghy meer dan Wel-kom syt/
Wil over t'Nederlant uw' Vreuchden-vaen ontvouwen/
Ghy Lucifers Gesant/Oorlogh vermaledydt/
Moeder des Ongelucks / vertreck' uyt ons' Landouwen/
Ghy hebt ons al te langh uw' bitt'ren dranck ghebrouwen/
End door u wreede handt vergoten s'menschen bloet:
Dus (ô Vereenighd' Volck) schept nu een goeden moet/
Sy syn te schand gheraeckt die u soo seere deerden/
Maer denckt niet dat alleen door uwe macht oft goet
God sy in d'Heemlen Eer, den Menschen Peys op Eerden.

Slot-rede.

O Princen Christelick/ u t'onser hulpe spoedt/
T'schip ons' Gemeenen Bests door uwer Gunsten Vloedt
Brenght op s'Peys stille Ree / end matight soo uw' Sweerden
Dat door heel Christen-rijck op een bequamen voet
God sy in d'Heemlen Eer, den Menschen Peys op Eerden.

Vier-vers.

Peys, maer een goeden Peys, verleen' in onse daghen
O Heer / want die alleen van dy hercomen moet/
Voor een tweed' Oorloghe/voor heymelick' Aenslaghen/
End voor inlandschen Twist t'Vereende Land behoed'.

Het

Het VViel der VVereldscher Saecken, uyt het Francois.

De Peys Voorspoed//end goede neringh baret/
De Voorspoedt Weeld'// end grooten rijckdom geeft/
De Weeld' Hoogh-moet// end wulpsheyt openbaret/
De Hoogh-moet Twist//end nijt te loone heeft/
De Twist Oorlogh//end vyandschap aencleeft/
d'Oorlogh Armoed'// end dieren-tijt bescheeret/
d'Armoed' Ootmoet// end nederigheyt leeret/
End d'Ootmoet Peys ten lesten weer verwerft/
Aldus het Rat des Wereldts omme-keeret/
Wel t'Lant! dat Peys end Voorspoet t'samen erft.

Aen het Nederlandt.

Ghy hebt (ô Nederlant) deez' leste vijftigh jaren
Peys/voorspoet/weeld'/hooghmoet/twist/oorlogh end armoed'
Verbolghens door 't verloop des Wereldts wel ervaren:
Hoe? waer het dan gheen tijt dat uw' Armoed' Ootmoedt/
End Ootmoedt wederom u eenen Peys sou baren?

VVensch om drierley Vrede.

Com'/ com'/ô Vrede, com'/doe dijne blijd' Intrede
Langhs Bestands clare baen in 't ned'righ Nederlandt/
De Wraecke/Tyranny/ end Ontrouw van hier bant/
Laet Eendracht/Liefd'/end Trouw innemen hare stede:
Maer du/ ô Vredes God/ons weder-sijds inplant'
Den innerlicken Vreed, die ons ghemeener handt
Van den Tijd'licken leyd' in dijnen eeuw'ghen Vrede.

Clinck-dicht van t'Bestandt.

O wel! dat het Bestant ten lesten eens bestaet/
Als een recht middel-pat om ons tot Peys te leyden:
Waer in het vol bestant bestaet van onsen Staet/
End d'onbestandicheyt des Oorloghs werdt gescheyden.

Doch

Doch (eylaes !) het Bestant is maer een cort verbeyden
Des Coorts' die onsen Stant niet ganschelick verlaet/
Maer tot een swaerder Sieckt' quaet voetsel sal bereyden/
Het weer-instorten meer dan d'eerste Sieckte schaedt.
De hooghste Medecijn voor ongheluck behouwet (wet.
Die trouw den mensch wan trouwt end op syn trouw' betrou-
End staet standthaftighlick na syn hulp in ghevaer/
Dus (o Vry Volck) op hem bouwt uw' Ghemeene Saecke/
Dat syn bystant t'Bestant uw's Stants bestandigh maecke
End in bestandicheyt een volle Vrede baer'.

Epigramma.

De Namen dick den aert der Menschen voor-beschepen/
End duyden t'Ampt dat haer na te bedienen staet/
Siet / keert Iean het is Naei, keert Neyen ghy spelt Neyen,
Dus Iean Neyen die neyt waer ghy hem grijpt oft laet:
Niet dat de Pater sich op't Cleer-maken verstaet/
Geest'lick end Geestigh is t'Neyen daer ick van spreke/
Met Monde niet met Hand / geen Cappen maer den Staet/
Ney, Pater Ney, maer wacht' dat t'Garen niet en breke.

Rondeel.

Ia ende Neen, twee fortse kijvers syn/
Die weder-syds een langhe stercke lijn
Strack teghen een ghedurichlicken trecken/
Met Mijn end Dijn, des gherustheyts fenijn.

Een eerlick Man door synes vroomheyts schijn
Sonder dat hy sich tot yet meerders pijn'/
Behoort alleen voor syn Eed te verstrecken
Ia ende Neen.

Maer wat reen ist/ dat Termijn op Termijn
Hem werd vergunt die onder t'schoon aenschijn
Eens Peys, misschien / een Spye des Lands sal decken?
Dat hy dan flucks sonder met ons te gecken
Verklaer' op all's met ronde Woorden syn
Ia ende Neen.

De Tijt brenght Eer-en-prijs.